

ΕΙΣΗΓΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο Σχέδιο Νόμου «κώρωση Προσθήκης Πρωτοκόλλου Ι στις Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 που αναφέρονται στην προστασία των θυλάτων ενόπλων ενόπλων».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το Πρωτόκολλο αυτό συμπληρώνονται οι παρακάτω τέσσερες Διεθνείς Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 που έχουν κωδωθεί από τη Χώρα μας με το νόμο υπ' αριθ. 3481/1955 (ΦΕΚ 3/Α/1956): α) «Περί βελτίωσης της τύχης των τραυματιών και ασθενών των εν ενεργεία στρατευμάτων», β) «Περί βελτίωσης της τύχης των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών των κατά θάλασσαν ενόπλων δυνάμεων», γ) «Περί μεταχειρίσεως των αιχμαλώτων πολέμου» και δ) «Περί προστασίας αμάχου πληθυσμού εν καιρώ πολέμου».

1. Το υπό κώρωση Πρωτόκολλο, το οποίο υπογράφηκε στη Γενεύη στις 8 Ιουνίου 1977, διαιρείται, εκτός από το Προοίμιο, σε 5 μέρη και αποτελείται συνολικά από 102 άρθρα. Περιλαμβάνει επίσης και 2 Παραρτήματα.

Στο Προοίμιο γίνεται αναφορά στο θεμελιώδη κανόνα του άρθρου 2 παρ. 4 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με τον οποίο τα Μέλη του διεθνούς αυτού Οργανισμού πρέπει να απέχουν στις διεθνείς τους σχέσεις από την απειλή ή τη χρήση βίας κατά της κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε κράτους ή κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο αντίθετο με τους σκοπούς των Ην. Εθνών.

2. Το Μέρος Ι του Πρωτοκόλλου αναφέρεται στις γενικές διατάξεις και περιλαμβάνει 7 άρθρα.

Στο άρθρο 1 καθορίζονται οι γενικές αρχές και η έκταση εφαρμογής του Πρωτοκόλλου, σε καταστάσεις που αναφέρονται στο κοινό άρθρο 2 των Συμβάσεων του 1949, δηλαδή σε περίπτωση κηρυγμένου πολέμου ή άλλης ένοπλης σύρραξης μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλομένων Κρατών, εστω κι αν η εμπόλεμη κατάσταση δεν αναγνωρίζεται από ένα από αυτά.

Επίσης, περιλαμβάνονται και οι ένοπλες σύρραξεις στις οποίες λαοί μάχονται κατά της αποικιακής κυριαρχίας και ξένης κατοχής και κατά ρατσιστικών καθεστώτων, αποκτώντας το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης.

Στο άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου δίνονται μερικοί ορισμοί, απαραίτητοι για την κατανόηση και την ορθή εφαρμογή του.

Το άρθρο 3 καθορίζει την έναρξη και τη λήξη εφαρμογής του Πρωτοκόλλου. Στο άρθρο 4 προβλέπεται ότι η εφαρμογή της Συμβάσεως του 1949 και του Πρωτοκόλλου, καθώς και η σύνληξη των συμφωνιών που προβλέπονται από τα πιο πάνω κείμενα θα δύναντο τη νομική κατάσταση των Μερών της σύρραξης. Επίσης δεν επηρεάζεται και η νομική κατάσταση εδάφους που βρίσκεται υπό κατοχή.

Κατά το άρθρο 5, αποτελεί καθήκον των Μερών μιας σύρραξης να εξετασθούν από την αρχή της σύρραξης αυτής, την επισομία και την εφαρμογή των Συμβάσεων του 1949 και του Πρωτοκόλλου, μέσω της εφαρμογής του Συστήματος των Προστάτιδων Δυνάμεων. Οι Δυνάμεις αυτές θα έχουν το καθήκον της προστασίας των συμφερόντων των Μερών της σύρραξης. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατό να διορισθεί Προστάτιδα Δύναμη και μέχρι να επιστευθεί αυτό, οι Διεθνείς Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού οφείλει να επισυλάσει του δικαιώματος οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου ανθρωπιστικού οργανισμού να πράξει το ίδιο, να προσφέρει τις καλές της υπηρεσίες στα Μέρη της σύρραξης, τα οποία οφείλουν να τις αποδεχθούν.

Το άρθρο 6 προβλέπει την υποχρέωση των συμβαλλομένων Μερών για την εκπαίδευση ειδικευμένων προσώπων σχετικά με τη διεκτέλεση της εφαρμογής των Συμβάσεων του 1949 και του Πρωτοκόλλου.

3. Το Μέρος II του Πρωτοκόλλου πραγματεύεται τα θέματα των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών. Διαιρείται σε τρία τμήματα και περιλαμβάνει τα άρθρα 8 έως 34.

Το άρθρο 8 περιέχει επεξηγητικές όρων που είναι βασικοί για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου, όπως οι όροι: «τραυματίες», «ασθενείς», «ναυαγοί», «ιατρικό προσωπικό», «θρησκευτικό προσωπικό», «ιατρικές μεταφορές», «ιατρικά πλοία και σκάφη» κ.λπ.

Το άρθρο 9 καθορίζει το πεδίο εφαρμογής του Μέρους II του Πρωτοκόλλου, διευκρινίζει δε ότι οι διατάξεις του αποβλέπουν να βελτιώσουν την κατάσταση των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών χωρίς να γίνει καμιά διακριση λόγω φύλης, χρώματος, φύλου κ.λπ.

Το άρθρο 10 περιλαμβάνει την προστασία και περίθαλψη των τραυματιών, των ασθενών και των ναυαγών, ενώ το άρθρο 11 λεπτομερώς διατάζει σχετικά με την προστασία των προσώπων που βρίσκονται στην εξουσία του αντίπαλου Μέρους ή είναι εγκλωπιστά σε στρατόπεδα συγκέντρωσης ή άλλων και άλλο τρόπο στερηθεί της ελευθερίας τους, ως αποτέλεσμα μιας καταστάσεως από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου.

Τα άρθρα 12, 13, 14, 15 και 16 αναφέρονται στην προστασία των ιατρικών μονάδων, στη διακοπή της προστασίας αυτής, στην επίταξη των πολιτικών ιατρικών μονάδων, στην προστασία του πολιτικού ιατρικού και θρησκευτικού προσωπικού κ.λπ.

Το άρθρο 17 προβλέπει την υποχρέωση σεβασμού του αμάχου πληθυσμού εναντί των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών, εστω και αν αυτοί ανήκουν στο αντίπαλο Μέρος. Το άρθρο 18 καθορίζει τη διαδικασία αντηρώρισης από τα αντίπαλα Μέρη των ιατρικών και θρησκευτικών μονάδων καθώς και των σχετικών μεταφορικών μέσων, εμβλημάτων και διακριτικών σημάτων.

Οι υποχρεώσεις των ουδετέρων κρατών σε σχέση με την εφαρμογή των πιο πάνω άρθρων, προβλέπονται στο άρθρο 19 του Πρωτοκόλλου.

Το άρθρο 20 καθιερώνει τον ουδετερό κανόνα ότι απαγορεύονται τα αντίποινα κατά προσώπων και πραγμάτων που προστατεύονται από το Μέρος αυτό του Πρωτοκόλλου.

Με τα άρθρα 21 έως 31 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στην προστασία και λειτουργία των ιατρικών οχημάτων, των νοσοκομειακών πλοίων και αεροπλοϊκών σκαφών διάσωσης ναυαγών καθώς και των νοσοκομειακών αεροσκαφών.

Τα πιο πάνω άρθρα είναι τεχνικού κυρίως περιεχομένου.

Επισημαίνεται η λεπτομερής ρύθμιση σχετικά με την πτήση των νοσοκομειακών αεροσκαφών στις «ζώνες επιρροής» (περιοχή της ζώνης όπου τα προεχωρημένα τμήματα των αντίπαλων δυνάμεων βρίσκονται σε επαφή μεταξύ τους) στις περιοχές που ελέγχονται από το αντίπαλο Μέρος, κ.λπ.

Τα άρθρα 32, 33 και 34 διαλαμβάνουν θέματα των ανθρωπίνων και των νεκρών. Στρατιωτική κα νεομεία εν προκειμένω είναι η αντηρώριση από το άρθρο 32 του δικαιώματος των οικογενειών να γνωρίζουν την τύχη των συγγενών τους. Η ρύθμιση αυτή είναι καινοφανής και δεν προβλέπεται από το προηγούμενο διεθνή ανθρωπιστικά κείμενα π.χ. της Συμβάσεως της Γενεύης του 1949. Το άρθρο 33 ορίζει για τους προσβεβλημένους από το άρθρο 34 για τα λείψανα των νεκρών.

4. Το Μέρος III διαλαμβάνει τις μεθόδους και τα μέσα του πολέμου καθώς και τη νομική κατάσταση των μηχανημάτων και των αιχμαλώτων πολέμου. Διαιρείται σε 2 τμήματα και περιλαμβάνει τα άρθρα 35 έως 47. Πρέπει να σημειωθεί ότι όσον αφορά στις μεθόδους και τα μέσα του πολέμου, το παρόν Πρωτόκολλο είναι το πρώτο διεθνές συμβατικό κείμενο που απορρίπτει μεταπολεμικά με ένα τέτοιο θέμα.

Σύμφωνα με το άρθρο 35, το δικαίωμα των Μερών σε μία σύρραξη να επιλέξουν τα μέσα ή τις μεθόδους του πολέμου δεν είναι απεριόριστη.

Το άρθρο 36 με τίτλο «Νέα όπλα» εισάγει μία διαταγή της οποίας προηγούμενο δεν υπάρχει σε προγενέστερα διεθνή

κείμενα παρόμοιου χαρακτήρα. Με το άρθρο αυτό, ρυθμίζονται το θέμα των τριών όπλων και θεωρείται η υποχρέωση των σχεδιαζομένων Μερών να διαπιστώνουν εκ των προτέρων κατά πόσον η χρησιμοποίηση των όπλων αυτών είναι σύμφωνη με τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου.

Με το άρθρο 37 απαγορεύεται η χρησιμοποίηση της δολιότητας (π.χ. προσποίηση πρόθεσης διαπραγματεύσεων, παραπλανητική χρήση σημαίας ανακωχής ή παράδοσης, προσποίηση ιδιότητας αμάχου ή μη μαχομένου κ.λπ.), δεν απαγορεύονται όμως τα πολεμικά τεχνάσματα όπως η παραλλαγή (καμουφλάζ), οι παγίδες, οι ψευδείς πληροφορίες κ.ά.

Με τα άρθρα 38 και 39 απαγορεύεται η μη κανονική χρήση των διακριτικών σημάτων (π.χ. του Ερυθρού Σταυρού), καθώς και η χρήση μεταξύ άλλων σημάτων ή στρατιωτικών εμβλημάτων, διακριτικών ή στολών ουδέτερων κρατών.

Το άρθρο 40 απαγορεύει να δίνεται διαταγή να μην υπάρχουν επίζώντες, να απειλείται ο αντίπαλος με τέτοια διαταγή ή να διεξάγονται εχθροπραξίες πάνω σε τέτοια βάση.

Επίσης, τα άρθρα 41 και 42 μεριμνούν αντίστοιχα για την προστασία του εκτός μάχης εχθρού και των προσώπων που πέφτουν με αλεξίπτωτο από αεροσκάφη που βρίσκονται σε κίνηση.

Τα άρθρα 43 έως 47, ρυθμίζουν τη νομική κατάσταση των μαχομένων και των αιχμαλώτων πολέμου. Υπάρχει ειδική ρύθμιση για τους κατασκόπους, οι οποίοι δεν θεωρούνται σαν αιχμαλῶτες πολέμου (άρθρο 46), καθώς και για τους μισοδρόμους (άρθρ. 47).

Το Μέρος IV του Πρωτοκόλλου, το οποίο πραγματεύεται τα θέματα του αμάχου πληθυσμού, διαιρείται σε τρία τμήματα. Το πρώτο τμήμα που αφορά τη γενική προστασία κατά των αποτελεσμάτων των εχθροπραξιών αποτελείται από τα κεφάλαια I έως VI. Το πρώτο κεφάλαιο αποτελείται από τα άρθρα 48 έως 49.

Με το άρθρο 48 εισάγεται ο βασικός κανόνας σύμφωνα με τον οποίο τα Μέλη της σύραξης οφείλουν πάντοτε να κάνουν διάκριση μεταξύ μαχομένων και αμάχου πληθυσμού και μεταξύ στρατιωτικών και πολιτικών στόχων. Το άρθρο 49 περιέχει τον ερισμό των επιθέσεων, καθώς και το πεδίο εφαρμογής του Πρωτοκόλλου.

Το δεύτερο κεφάλαιο αφορά τους πολίτες και τον άμαχο πληθυσμό και αποτελείται από τα άρθρα 50 και 51. Με το άρθρο 50 δίνεται ο ορισμός των πολιτών και του άμαχου πληθυσμού. Ενώ το άρθρο 51 ρυθμίζει τα θέματα προστασίας του άμαχου πληθυσμού. Σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου αυτού, ο άμαχος πληθυσμός, σαν τέτοιος αλλά και ατομικά οι πολίτες, δεν πρέπει να υφίστανται επιθέσεις. Απαγορεύονται επίσης πράξεις ή απειλές βίας, πρωταρχικός σκοπός των οποίων είναι η τρομοκράτηση του άμαχου πληθυσμού.

Με την παράγραφο 6 του πιο πάνω άρθρου εισάγεται ένας νέος κανόνας στο χώρο του δικαίου του πολέμου σύμφωνα με τον οποίον: Επιθέσεις εναντίον άμαχου πληθυσμού ή πολιτών με τη μορφή αντιποιόνων απαγορεύονται. Η διάταξη αυτή προχωρεί πολύ πέρα από το ανάλογο άρθρο 33 της IV Σύμβασης της Γενεύης του 1949.

Το κεφάλαιο III αναφέρεται στα πολιτικά αντικείμενα και περιλαμβάνει τα άρθρα 52 και 56 του Πρωτοκόλλου.

Κατά το άρθρο 52 τα πολιτικά αντικείμενα δεν μπορούν να αποτελέσουν στόχους επίθεσης ή αντιποιόνων. Πολιτικά αντικείμενα είναι εκείνα που δεν είναι στρατιωτικοί στόχοι κατά την παράγραφο 2 του άρθρου. Δηλαδή τα αντικείμενα που από τη φύση, την τοποθεσία, το σκοπό ή τη χρήση τους σε συμβόλλουν ουσιαστικά στη στρατιωτική δραστή και που ολική ή μερική καταστροφή τους, πλήρη ή εξοδεδεμένη ή τους δεν εξασφαλίζει συγκεκριμένο στρατιωτικά αποτελέσματα.

Το άρθρο 53 προβλέπει για την προστασία των πολιτικών αντικειμένων και των τόπων λατρείας, ενώ το αρ-

θρο 54 για την προστασία των πραγμάτων που είναι απόλυτα απαραίτητα για την επίδωση του άμαχου πληθυσμού.

Το άρθρο 55 αφορά στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Με την παράγραφο 2 του άρθρου, απαγορεύονται οι επιθέσεις με τη μορφή αντιποιόνων εναντίον του φυσικού περιβάλλοντος.

Το άρθρο 56 ρυθμίζει την προστασία των έργων και των εγκαταστάσεων που περιλαμβάνουν επικίνδυνες δυνάμεις (π.χ. φράγματα, αντιπλημμυρικά αναχώματα, πυρηνικοί σταθμοί παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος).

Το κεφάλαιο IV του Πρωτοκόλλου αποτελείται από τα άρθρα 57 και 58 που προβλέπουν για τη λήψη προληπτικών μέτρων σχετικά με τις στρατιωτικές επιθέσεις και τα αποτελέσματά τους.

Το κεφάλαιο V είναι σχετικό με τις τοποθεσίες και τις ζώνες κάτω από ειδική προστασία και αποτελείται από τα άρθρα 59 και 60. Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 59 διαλαμβάνει τον γενικό κανόνα της απαγόρευσης επίθεσης εναντίον ανυπεράσπιστων τοποθεσιών.

Για να χαρακτηριστεί μια τοποθεσία σαν ανυπεράσπιστη θα πρέπει να πληρεί τις εξής προϋποθέσεις:

- α) όλοι οι μαχομένοι καθώς και τα κινητά όπλα και το κινητό στρατιωτικό υλικό πρέπει να έχουν εκκλινωθεί, β) δεν πρέπει να γίνεται εχθρική χρήση οποιωνδήποτε καθορισμένων στρατιωτικών εγκαταστάσεων ή καταυλισμών, γ) καμιά εχθροπραξία δεν θα πρέπει να ενεργείται από τις Αρχές ή τον πληθυσμό και δ) δεν πρέπει να αναλαμβάνεται καμιά δραστηριότητα σε υποστήριξη στρατιωτικών επιχειρήσεων.

Το άρθρο 60 αναφέρεται στις αποστρατιωκοποιημένες ζώνες. Συγκεκριμένα, απαγορεύεται στα Μέλη της σύραξης να επεκτείνουν τις στρατιωτικές τους επιχειρήσεις σε ζώνες στις οποίες έχουν απονεμίσει, με συμφωνία, το νομικό καθεστώς της αποστρατιωκοποιημένης ζώνης, αν η επέκτασή αυτή είναι αντίθετη με τους όρους της συμφωνίας αυτής.

Το κεφάλαιο VI διαιρείται σε τρία τμήματα. Το πρώτο τμήμα αφορά στην οργάνωση και προστασία της πολιτικής άμυνας (άρθρο 61 έως 67), στο δεύτερο τμήμα υπάρχουν προβλέψεις για την πρόνοια του άμαχου πληθυσμού (άρθρα 68 — 71), το τρίτο τμήμα αναφέρεται στη μεταχείριση προσώπων που βρίσκονται κάτω από την εξουσία του ενός από τα Μέλη της σύραξης. Το τμήμα αυτό διαιρείται σε τρία κεφάλαια. Στο πρώτο κεφάλαιο (άρθρα 72 — 75) προβλέπονται οι θεμελιώδεις εγγυήσεις για την προστασία των πιο πάνω προσώπων. Απαγορεύεται συγκεκριμένα: α) η άσκηση βίας κατά της ζωής, της υγείας ή της σωματικής ανεμετάθεσης των προσώπων αυτών, β) η προσβολή της προσωπικότητάς τους αξιοπρέπειας, ιδιαίτερα η ταπεινωτική και εξευτελιστική μεταχείριση, η αναγκαστική εκπόρευση και κάθε μορφή επίθεσης, γ) η λήψη αιχρών, δ) οι συλλογικές τιμωρίες και ε) οι απειλές για τη διαπραξη οποιαδήποτε από τις παραπάνω πράξεις (άρθρο 75).

Επίσης, στην κατηγορία των προστατευομένων προσώπων εμπίπτουν οι απάτριδες και οι πρόσφυγες.

Τα άρθρα 76—78 του δεύτερου κεφαλαίου περιλαμβάνουν ειδικές ρυθμίσεις για την προστασία των γυναικών και των παιδιών. Το τρίτο κεφάλαιο αφορώντας στο θέμα της προστασίας των δημοσιονομικών που αναλαμβάνουν επικίνδυνες επιχειρηματικές αποστολές σε περιοχές ενόπλων συρράξεων.

6. Το Μέρος V περιέχει ρυθμίσεις σχετικά με την εφαρμογή και εκτέλεση του Πρωτοκόλλου και των Συμβάσεων του 1949 και διαιρείται σε δύο τμήματα. Το πρώτο τμήμα περιλαμβάνει το άρθρο 80 (μέτρα για την εκτέλεση), το άρθρο 81 (δραστηριότητες του Ερυθρού Σταυρού και άλλων ανθρωπιστικών οργανώσεων), το άρθρο 82 (διορισμός νομικών συμβούλων στις ένοπλες δυνάμεις), το άρθρο 83 (ιδίωση των διατάξεων των Συμβάσεων του 1949 και του Πρωτοκόλλου).

Το δεύτερο τμήμα του Μέρους V (άρθρα 85—91) θεσπίζει σπουδαίους κανόνες για την καταπολέμηση των Παραβιάσεων των Συμβάσεων του 1949 και του υπό κύρωση Πρωτοκόλλου.

Σημειώνεται, ότι το άρθρο 91 διαλαμβάνει ρητά, ότι κάθε μέρος στη σύραξη που παραβιάζει τις διατάξεις των Συμβάσεων του 1949 και του Πρωτοκόλλου, οφείλει ανάλογα με την περίπτωση, αποζημιώσει. Θα ευδύνεται επίσης για όλες τις πράξεις που διέπραξαν πρόσωπα που ανήκουν στις ενδυναμίες του.

7. Το Μέρος VI περιέχει τις τελικές διατάξεις δηλαδή τα θέματα της υπογραφής του Πρωτοκόλλου (άρθρο 91), της επικύρωσής του (άρθρο 93), της προχώρησής σ' αυτό (άρθρο 94), της θέσης του σε ισχύ (άρθρο 95), των διεθνών συμβατικών σχέσεων κατά τη θέση σε ισχύ του Πρωτοκόλλου (άρθρ. 96), της τροποποίησής του (άρθρ. 97), της αναθεώρησής του Παράρτηματος I του Πρωτοκόλλου (άρθρ. 98) και της καταγγελίας του (άρθρ. 99). Τα άρθρα 100, 101 και 102 αφορούν αντίστοιχα σε θέματα κοινοποιήσεων, πρωτοκόλλητης και τυθεντικής κειμένων.

Σημαντική είναι η διάταξη της παραγράφου 2 του πιο πάνω άρθρου 96, η οποία προβλέπει ότι αν ένα από τα Μέρη της σύραξης δε δεσμεύεται από το παρόν Πρωτόκολλο, τα άλλα Μέρη του Πρωτοκόλλου δηλαδή τα συμβαλλόμενα Μέρη δε εξακολουθούν να δεσμεύονται από αυτό όσον αφορά τις κιοιβαίες σχέσεις τους. Παρέχεται δε η ευχέρεια στα Μέρη της σύραξης που δεν είναι συμβαλλόμενα Μέρη να δηλώσουν ότι θέχονται να εφαρμόζουν τις διατάξεις του Πρωτοκόλλου.

Το Πρωτόκολλο έχει δύο Παράρτηματα. Στο πρώτο Παράρτημα, που διαίρεείται σε 5 κεφάλαια, ρυθμίζονται θέματα όπως τα βελτία ταυτότητας για το μόνιμο πολιτικό ιατρικό και θρησκευτικό προσωπικό (άρθρο 1), τα βελτία ταυτότητας για το προσωρινό ιατρικό και θρησκευτικό πολιτικό προσωπικό (άρθρο 2), η μορφή και φύση των διακριτικών εμβλημάτων (άρθρο 3), τα διακριτικά σημεία (άρθρα 5 και 6).

Τα άρθρα 7 έως 13 αναφέρονται αντίστοιχα στα ραδιοφωνικά σήματα, στην ηλεκτρονική αναγνώριση, στις ραδιοεπικοινωνίες, στη χρήση διεθνών κωδίκων, στα άλλα μέσα επικοινωνίας όπως αυτά που προβλέπονται στο Διεθνή Κώδικα Σημάτων του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΙΜΟ) ή στο αντίστοιχο Παράρτημα της Σύμβασης του Σικάγου της 7 Δεκεμβρίου 1944 για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπο-

ρία, στα σχέδια πτήσης και στα σήματα και διαδικασίες για την παρεμπόδιση ιατρικών αεροσκαφών.

Το άρθρο 14 προβλέπει για τις ταυτότητες του προσωπικού πολιτικής αμυνας, το άρθρο 15 για το διεθνές διακριτικό σημείο της πολιτικής αμυνας, ενώ το άρθρο 16 ρυθμίζει θέματα αναφορικά με το διεθνές ειδικό σημείο των έργων και εγκαταστάσεων που περιλαμβάνουν επικίνδυνες δυναμεία.

Τέλος, το Δεύτερο Παράρτημα αναφέρεται στα βελτία ταυτότητας που χρησιμοποιούνται σε δημοσιογράφους σε επικίνδυνες επαγγελματικές αποστολές σε περιοχές ενόπλης σύραξης.

Γίνεται σποός από την παρούσα Εισηγητική Έκθεση, ότι το υπό κύρωση Πρωτόκολλο ρυθμίζει ευρύτατο φάσμα θεμάτων που αφορούν στις διεθνείς σύραξεις.

Από γενικότερη άποψη, συμβάλλει στην ενάπτυξη του Ανθρωπιστικού Δικαίου και συμπληρώνει κατά τρόπο ικανοποιητικό τα προϋπάρχοντα διεθνή ανθρωπιστικά κείμενα στα οποία η χώρα μας είναι κατά παράδοση συμβαλλόμενο Μέρος.

Στη νομοθετική κύρωση του Πρωτοκόλλου αυτού αποσκοπεί το προτεινόμενο νομοσχέδιο που έχουμε την τιμή να θέσουμε υπόψη σας για να το ψηφίσετε.

Αθήνα, 10 Νοεμβρίου 1987

Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης
και Υπουργός Εθνικής Άμυνας
Ι. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΣ ΠΟΥΛΟΣ

Οι Υπουργοί

Εξωτερικών
Κ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Δημόσιας Τάξης
Α. ΔΡΟΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση προθέτου Πρωτοκόλλου I στις Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 που αναφέρονται στην προστασία των θυμάτων ενόπλων συγκρούσεων.

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος το πρόσθετο Πρωτόκολλο I στις Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949, που υπογράφηκε στη Γενεύη στις 8 Ιουνίου 1977 και το οποίο το κείμενο σε πρωτότυπο στην Αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην Ελληνική έχει ως εξής :